

ΓΕΝΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΠΟΡΩ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 13 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1827.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐγχώριοι εἰδήσεις.

Ἐκ Πόρου.

Εἰς τὸ κατὰ τὴν Ἀττικὴν στρατόπεδον καθ' ἑκάστην ὁμιλίαν γίνονται ἀψιμαχίαι καὶ μάχαι, καὶ πάντοτε ἡκῶσιν οἱ ἡμέτεροι· ἀλλὰ στερούμενοι γραμμάτων ἐκείνων, ἀγνοοῦμεν τὰ περιστατικά, καὶ ἀναδύομεν εἰς ἄλλην εὐκαιρίαν τὴν λεωτομερεστέραν διήγησιν τῶν ἐν τῷ μεταξὺ διατρεχάντων. Εἰς μίαν προσβολὴν, γενομένην τὴν παρελθούσαν ἑβδομάδα, ἐπληρώθη καὶ ὁ ἀξιόλογος πελεμιστὴς Λ. Λαζίπουλος, καὶ τὶς Ἀναστάσιος Βούλγαρις, καὶ οἱ δύο ἀξιωματικοί.

Οἱ δὲ ἐν τῇ ἀκροπόλει, μαυθάνοντες τὰ εἰς λύσιν τῆς πολιρκίας γινόμενα, ἀντέχουσι γενναίως, καὶ πρὸς πολλὰς καὶ πολυειδεῖς ἐλλείψεις ἀντιπαλαίοντες.

Ὁ δὲ Ἰμπραχίμης, διατρίψας τόσους μῆνας εἰς τὰ κατὰ τὴν Μεσσηνίαν φρούρια, ἐκινήθη ἐκείθεν, ὡς μαυθάνομεν, καὶ διὰ τῆς Λεωδώρας, τμήματος τῆς Καρυταίνης, ἐπέβασεν εἰς τὴν Ἠλίδαν, καὶ προχωρεῖ πρὸς τὰς Πάτρας.

Ἡ φιλοφροσύνη τῶν χριστιανικῶν τῆς Εὐρώπης ἐθνῶν ἐπεκτείνεται πρὸς ὅλον τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος· καὶ ἐν ᾧ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ τῶν τόπων καὶ τόσας τροφαὶ διὰ τὰ Ἑλληνικὰ στρατεύματα, ἐπέμψθησαν τοιαῦται πρὸ καιροῦ καὶ πρὸς τοὺς εἰς Κάλανον εὐρισκομένους ἀδελφούς ἡμῶν, καὶ πρὸς ἐκείνους τοὺς δυστυχεῖς, τοὺς ὁποίους ἡ ἀγαθὴ ἀσπασαρχία ἐδίδωκεν ἐκ τῆς ὥρας Πέλοποννήσου εἰς τὰ περί τοῦ Ναυπλίου. Ἡ δυστυχία καὶ ἀδελότης τῶν χριστιανῶν τούτων ἐκίνησεν εἰς τὸν πολλὸν Εὐρωπαίων τὰς ψυχὰς· ἀλλὰ πολὺ περισσότερον τὴν εὐγενὴ ψυχὴν τοῦ Κυρίου Θ. Περγίνη. Ὁ φιλόφρων οὗτος ἀνὴρ, ἐπιστρέφων ἐκ τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Ἰταλίαν, ἀνέφερε πρὸς τὸν συμπαθέστατον Κύριον Εὐκλείδην περὶ τῶν ἀθλίων ἐκείνων ἀνδρῶν, τῶν ἐξωθεν τοῦ Ναυπλίου εἰς ποταπώτατας καὶ ἐξωθεν ταλαπωρουμένων, καὶ ὁ φιλόφρων Εὐκλείδης ἔδωκε τὴν ἀδειαν τῷ Κυρίῳ Περγίνῃ, νὰ πέμψῃ καὶ πρὸς αὐτὰ τὰ δυστυχῆ τῆς τυραννίας δύμια τῶν τῶν, καὶ ἀμέσως ἐπέμψθη ὁλόκληρον πλοῦν

φορτωμένον. Τὸ πρᾶγμα τοῦτο ἐγένετο πρὸ πολλοῦ· ἀλλὰ καὶ οὕτως δὲν ἐμποδιζόμεθα ἀπὸ τοῦ νὰ ὁμιλοῦμεν καὶ μετὰ τόσον καιρὸν ἀπείρου χάριτας πρὸς τοὺς εὐεργέτας. Ἡ δὲ ἱστορία γίνεται ἐπιμύθημα γυναικῶν ἐκ τῶν ἐπομένων ἐπιστολῶν.

Πανιερώτατε, αἰδέσμε καὶ σεβάσμιε, Κύριε Διόνυσιε, πρῶτην Τριπόλεως, καὶ

Πανοσιολογιώτατε διδάσκαλε, Κύριε Θεόφιλε Καίρη!

Ἡ Δεία Πρόνοια, ἥτις ἐπαγρυπνεῖ εἰς τὸ ἀνθρώπινον πλάσμα τῆς, ἐνέπνευσεν εἰς τὰς εὐαισθήτους ψυχὰς τῶν ἐπιστημοτέρων, καὶ καλητέγων ὑποκειμένων τῆς Εὐρώπης τὴν πλέον ζωηρὴν φροντίδα, καὶ τὴν μεγαλητέραν συμπάθειαν διὰ τὴν τύχην, καὶ διὰ τὰ δεινὰ τῶν Ἑλλήνων, οἵτινες διὰ τὴν ἀγάπην τῆς πίστεως καὶ τῆς πατρίδος ἐκινήθησαν κατὰ τῶν βαρβάρων, ἀπὸ τοὺς ὁποίοις τέσσαρας περίπου αἰῶνας ἐκρατεῖτο ὑπὸ τὴν πλέον σκληρὰν, τὴν πλέον κακῆν, καὶ τὴν πλέον ἐδελυκτὴν δουλείαν τὸ ἔθνος ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ὑπῆρξε ποτὲ τὸ πρῶτον τοῦ ἐξευγενισμένου κόσμου.

Διὰ τῆς οδοῦ ταύτης, ἀνοιχθείσης ἀπὸ τὰς ἀκαταλήπτους πηγὰς τοῦ Παντοδυνάμου εἰς τὴν σωτηρίαν τῆς Ἑλλάδος, τόσον αξιοθαυμάστου διὰ τὴν ἀνδρείαν τῆς, ὅταν ἀξιοδακρύτου διὰ τὰς δυστυχίας τῆς, καὶ διὰ τὰς κατεπειγούσας αὐτὴν ἀνάγκας, μία ἀπειρος ποσότης βοηθημάτων ἔφθασεν εἰς τὴν γῆν τῆς, ἀνεκούφισεν τοὺς κατοίκους τῆς ἀπὸ τὴν στέγην τῶν, ἀπέδωκε τὸ θάρρος εἰς τοὺς ὑπεράσπιστάς τῆς, καὶ ἐνίσχυσεν εἰς τὰς καρδίας ὅλην τὴν ἐλπίδα τοῦ θριάμβου εἰς τὸν δίκαιον καὶ ἱερὸν ἀγῶνα τῶν.

Οἱ εὐεργέται τῆς Ἑλλάδος, σχηματισθέντες εἰς ἑταιρείας, διὰ νὰ τὴν βοηθήσωσι μὲ περισσότεραν ἀρμυνίαν καὶ δραστηριότητα, διεύθυνον μὲ ἑαυτὴν προθυμίαν καὶ ἀκρίβειαν τὰς πρὸς αὐτὴν διωρισμένας βοηθείας, ὥστε, ἐὰν κατὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν δὲν ἐδοθήθησαν ὅλαι αἱ τάξεις τῶν δυστυχούντων, ἐδοθήθησαν τοῦλάχιστον τὰ μέρη ἐκεῖνα, ὅπου τὰ σημαντικώτερα καὶ καλυπτόμενα συμφέροντα τοῦ ἔθνους τὸ ἀπῆλθον.

Οὕτως, διὰ τῆς φροντίδος μάλιστα τοῦ ἱερωτάτου

Κυρίου Ι. Γ. Ευνάρδου τοῦ ἐκ Γενεύης, ἐνὸς τῶν μελῶν τῶν σεβασμίων τούτων ἐταιρειῶν, γνωστοῦ καὶ τιμαλφοῦς εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα διὰ τὴν φιλάνθρωπίαν του, διὰ τὰς ἀγαθοεργίας του, καὶ διὰ τὸν ὑπὲρ αὐτῆς ἀκάματον ζῆλον του, ἐπρομηθεύθησαν τροφῶν τὰ στρατεύματα κατὰ τὴν στιγμήν τῆς ἐσχάτης αὐτῶν χρείας, ἐπρεφθάσθησαν οἱ δυστυχεῖς οἱ εἰς Κάλαιον καταφυγόντες, καὶ ἐξετελέσθη τὸ ὑψηλότερον τῶν χριστιανικῶν ἔργων, ἡ ἀπολύτρωσις τῶν αἰχμαλώτων, οἵτινες ἐστέναζον ὑπὸ τὰς ἀλύτεις καὶ τὰς βασάνους τοῦ ἐχθροῦ.

Τιμηθεὶς ἐγὼ παρὰ τοῦ εἰρημένου ἐντίμου καὶ ἀξιοπαίοντος ὑποκειμένου μὲ ἀποστολὴν εἰς τὴν Ἑλλάδα εἰς ἐκτέλεσιν τῶν εὐποιοτικῶν αὐτοῦ ἐπιχειρημάτων, ἐχρημάτισα κατὰ τὴν σύντομον διατριβὴν μου εἰς Ναυπλίου, πρὸ ὀλίγων ἡδὴ μηνῶν, θεατῆς τῆς ἀθλιότητος, τῶν δεινῶν, καὶ τῆς παραδειγματικῆς ὑπομονῆς τῶν πολυαριθμῶν ἐκείνων οἰκογενειῶν, αἵτινες κατοικοῦν ἔξωθεν τῆς πόλεως, κεκρυμμένοι μὲν, ἀλλ' ὅχι καὶ ὑπερασπιζόμενοι ὑπὸ τῶν πλέον ποταπῶν καλύδων.

Κινηθεὶς τὴν ψυχὴν μου ἐκ τῆς θεωρίας τοσούτου ἑλιδεροῦ θεάματος, ἐκ τῆς ταλαιπωρίας τοσούτων θυμάτων τῆς δυστυχίας, ἐκ τῆς ἐξασθενήσεως τοσούτων παιδίων, ἔσπευσα νὰ ἀναφέρω περὶ τούτου πρὸς τὸν συμπαθητικὸν ἀποστολέα μου, συνιστῶν εἰς τὴν εὐσπλαγχνίαν του τὰ πάσχοντα ταῦτα πλάσματα, καὶ πρὸς τὸ παρὸν, ἐπειδὴ ὁ εἰρημένος μ' ἔδωκε διατάχας καὶ ἄδειαν, νὰ ἐνεργήσω εἰς μεγαλητέραν ὠφελειαν τῆς Ἑλλάδος, πέμπω πρὸς ἀνακουφισμὸν αὐτῶν τῶν δυστυχῶν ἐν πλοίον φορτωμένον τροφῆς εἰς παράδοσιν τῆς αὐτόσε διοικήσεως, ἥτις, εἰς τὰς πολλὰς μετ' αὐτῆς συνδιαλέξεις μου περὶ αὐτῶν, τοὺς ἐσύστησε θερμῶς εἰς τὴν προθυμίαν μου ἐπειδὴ ἡ κατὰστασις τοῦ ἐθνικοῦ ταμείου δὲν ἐσυγχῶρει εἰς αὐτὴν νὰ τοὺς βοηθήσῃ.

Τὸ φορτίον λοιπὸν τοῦτο θέλει διανεμηθῇ κατ' ἴσιν διανεμὴν εἰς τὰς εἰρημένας οἰκογενείας ὑπὸ τὴν ἐπίσκεψιν τῆς διοικήσεως, καὶ ἐπὶ παρουσίας ἐνὸς ἐπιστάτου Κυρίου Ευνάρδου εἰς τὰ αὐτόσε μέρη, ὅστις εἶναι ὁ Κύριος Γεώργιος Παπαμανόλης.

Πλὴν, διὰ νὰ ἔχῃ τὸ ἀποτέλεσμά του τὸ εὐσεβὲς αὐτὸ ἔργον κατὰ τὴν πρέπουσαν τάξιν καὶ λαμπρότητα, Σᾶς παρακαλῶ ταπεινῶς, ἱερεῦ σεβάσμιε, νὰ ἐνωθῇτε μὲ τοὺς εἰρημένους διανεμητάς, καὶ νὰ τοὺς βοηθήσῃτε μὲ τὰς συμβουλὰς σας καὶ μὲ τὰς παιτρικὰς φροντίδας σας. Ὅταν ἡ βοήθεια προσφερβῇ ἐπὶ παρουσίας ἐνὸς ὑπουργοῦ τῆς θρησκείας καὶ τῆς εἰρήνης, ἡ παραμυθία τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν θέλει εἶναι μεγαλητέρα, ἢ πρὸς τὴν θεῖαν ἀντίληψιν πεποιθήσεις αὐτῶν θέλει κατασταθῇ οἰκειότερα, καὶ θερμότερον θέλουν ἐπικαλεσθῇ τὰς οὐρανίους εὐλογίας ἐπὶ τοὺς εἰς τὴν Εὐρώπην ἐνεργέτας των.

Ἐγκαρδιώσατε ἐν τοσούτῳ, αἰδέσιμῃ καὶ σεβάσμιῃ Κύριε, τὰ πλάσματα ταῦτα εἰς τὴν ὑπομονὴν, καὶ εἰς τὴν ἐλπίδα. Παρακινήσατε ἕνα ἕκαστον εἰς τὴν

ἀνδρίαν καὶ ὁμόνοιαν, καὶ εὐδοκήσατε νὰ δεχθῇτε διὰ τῆς παραγγελίας, τὴν ὁποίαν Σᾶς παρακαλῶ νὰ μὴν ἀποβάλλετε, τὴν ἀποδείξιν τῆς πεπειθήσεως, τὴν ὁποῖαν ἐμπνέουσιν αἱ ἀρεταί σας, καὶ τοῦ σεβασμοῦ καὶ τῆς θαλερίας εὐλαθείας, μὲ τὴν ὁποίαν ἔχω τὴν τιμὴν νὰ ὀνομάζωμαι,

τῆς Ὑμετέρας πανιερότητος, σεβάσμιε Κύριε,

Ἐξ Ἀγκῶν τῇ 1 (13) Ὀκτωβρίου 1826.

ταπεινότητος καὶ εὐπειθέστατος δούλος

Θωμᾶς Πετρίνης.

Πρὸς τὸν εὐγενέστατον Κ. Θ. Πετρίνην.

Οὐ μόνον Ἀπόστολοι, Πατέρες καὶ Διδάσκαλοι τῆς Ἐκκλησίας μας ἐπαινῶν, καὶ ἐκθειάζουν τὴν ἐλεημοσύνην, ὀνομάζοντες τὸ μόνον θεῖον ἔργον, τὸ ὁποῖον κάμνει τὸν ἐλεήμονα ὅμοιον τῷ Θεῷ, ἀλλὰ καὶ ὁ θεῖος ἄνθρωπος Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς διὰ ταύτης ἐμβαλεῖ τοὺς ἐκ δεξιῶν εἰς τὴν οὐράνιον βασιλείαν, καὶ ἄνευ ταύτης καταδικάζει τοὺς ἐξ ἐωνύμων, ὡς ἐν εὐαγγελίοις φαίνεται.

Τοῦτο τὸ καλὸν καὶ θεῖον ἔργον γνωρίζοντες καλῶς καὶ τὰ ἐξευγενισμένα, καὶ ὄντως φιλάνθρωπα ἔθνη, οἰκειοποιήθησαν αὐτὸ, καὶ μετὰ μεγάλης, γενναίας καὶ εὐσπλαγχνου ψυχῆς ἐπρόφθασαν καὶ προφθάνουν ψυχὰς Ἑλληνικὰς πεινῶσας, καὶ καιρίως δυστυχούσας αἵτινες, εὐχαρίστως δεχόμεναι καὶ ἀπολαμβάνουσιν, αἵρουσι χεῖρας ἱκέτιδας πρὸς τὸν τοὺς ἐλεήμονας μακαρίζοντα Θεόν, καὶ μὲ δάκρυα χαρᾶς ζητοῦν τὴν ἀνταμοιβὴν, εὐτυχίαν καὶ διατήρησιν τῶν ἐλεημόνων. Ὅθεν καὶ ἡμεῖς χρεωστικῶς τὴν εὐχαρίστησιν τῶν ὅλων πτωχῶν παρασταίνοντες, δηλοποιούμεν τὴν εὐχαρίστησιν μας, καὶ εὐχαρίστησιν τῶν μεθεξάντων τῆς ἐλεημοσύνης, τὴν ὁποίαν ἰδιωρίσατε νὰ διανεμηθῇ εἰς τὰς ἔξω τοῦ Ναυπλίου οἰκούσας δυστυχεῖς οἰκογενείας πρὸς παραμυθίας των, καὶ ἐπιλέγομεν, ὅτι ἐκ τοῦ φορτίου τοῦ κυβεργήτου Φραντζέσκου Μαντζίνῃ, τὸ μὲν ἀραιωσὶ ἐδάδι εἰς τὰς φρουράς, ὡς ἀπολύτως ἀναγκαῖον νὰ προμηθεύθωσιν ἐκεῖναι, ἔχουσαι τότε μεγαλωτάτην ἑλλειψιν τροφῶν τὰ δὲ φασιόλια διεμεράσθησαν μὲ ὅλην τὴν πρέπουσαν τάξιν καὶ εὐχαρίστησιν ὅλων, παρόντος ἐμοῦ τοῦ ἀρχιερέως, παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς Διοικήσεως διορισθέντος, καὶ ἐπιστατοῦντος τοῦ Κ. Γ. Παπα Μανώλη καὶ, καθ' ὅσον τε τὸ ἀρχιερατικὸν χρέος μας ἀπώγει, οὐδὲν παρεβλάψαμεν, διὰ νὰ γενῇ ἡ διανομὴ εἰλικρινῆς, ὅσον εἰλικρινῆς εἶναι καὶ ὁ σκοπὸς τοῦ ἐλεήμονος καὶ φιλάνθρωπου εὐγενοῦς Κυρίου ἱππότης Ι. Γ. Ευνάρδου, καὶ τῶν λοιπῶν φιλελλήνων τῆς Βιρώσης, οἵτινες ἀδιακόπως ἀνακουφίζουν μὲ τὰς μεγάλας των βοηθείας τὴν δυστυχὴ Ἑλλάδα, καὶ ὅσον εἰλικρινῆς εἶναι ὁ σκοπὸς τῆς εὐγενείας σας, τοῦ ὁποῖου ἡ φιλάνθρωπος ψυχὴ, ἰδοῦσα τὰ δεινὰ καὶ τὰς στερήσεις των ἐκτὸς τοῦ Ναυπλίου οἰκούντων, καὶ εὐσπλαγχνισθῇ

σα, ἔδτελλεν ἐκεῖνο τὸ φοβτικόν πρὸς παραμυθίαν αὐ-
τῶν, εἰ ὅπως, λαβόντες τὸ τιούτον ἔλεος, καὶ εὐχα-
ριστοῦντες τὴν Δεῖαν πρόνοιαν, δέονται νυχθημέρως καὶ
τενῶς ὑπὲρ τῶν αὐτοῦς ἐλεησάντων καὶ ἐλεούντων,
καὶ ἐγὼ ὁ ταπεινὸς ἀρχιερεὺς, συμπράξας με-
τὰ τοῦ Κυρίου Γ. Π. Μ. κατὰ τὴν αἰτησίαν σας εἰς
τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ τοιούτου θεαρέστου ἔργου, πέμπω
κατὰ χρέος εὐχαριστίας πολλὰς καὶ εὐχὰς, καὶ πρὸς τὴν
εὐγενείαν σας, καὶ πρὸς ὅλους τοὺς φιλέλληνας καὶ φι-
λοπαῖδας, ὥστε καὶ εἰ λαβόντες τὴν ἐλεημοσύνην
τοιοῦτο καὶ ἡμεῖς οἱ συμπράξαντες, ὡς εἴρηται, δεόμε-
θα τοῦ μισοπασιδότη Θεοῦ, νὰ ἀνταμείψῃ πλουσιοπα-
λῶς καὶ ἐν τῷ νῦν αἰῶνι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι, ὅσας
ἐλεημοσύνας ἔλαβε καὶ λαμβάνει καθ' ἐκάστην ἡ Ἑλλὰς
ἀπὸ τὰς ἐξευγενισμένας ψυχὰς καὶ πλουσιοπαρόχους
χειρὰς ὑμῶν τῶν φιλελλήνων καὶ με' ὅλην τὴν προθυ-
μίαν μένω, καὶ ὑποσημειῶμαι

Τὴν 10 Ἰανουαρίου 1827, Ναύπλιον.

Τῆς ὑμετέρας φιλανθρώπου εὐγενείας

Ὁ ταπεινὸς πρὸς Θεὸν εὐχέτης

διάπυρος, καὶ εἰς τοὺς ὀρισμούς σας ἑτοιμος,

Ὁ μητροπολίτης, καὶ τοποτηρητὴς Ναυπλίου

Διονύσιος.

Ἀ γ γ ε λ ί α σ υ ν δ ρ ο μ ῆ ς

πρὸς ἑκδοσιν νέου συγγράμματος ἐπιγραφομένου. Περὶ
πολιτειῶν, περὶ τῶν εἰς σύνταξιν καὶ συντήρησιν αὐτῶν,
καὶ περὶ τῆς δημοσίου κυβερνήσεως Σύνοψις ... ὑπὸ Ι. Κ.

Φίλτατοι ὁμογενεῖς Ἕλληνες!

Εἰς τὸν προκείμενον ἱερὸν τῆς Ἑλλάδος ἀγῶνα χρέος
δεῖν ἔχει καθεὶς τῶν Ἑλλήνων νὰ συντρέξῃ τὸ κατὰ δύ-
ναμιν, μαχόμενος, ἀρχὸν, νουθετῶν, ὑπουργῶν, συν-
εισφέρων, ὅπως καὶ ὅ,τι ἔχη ἕκαστος, διὰ τὴν ἀνα-
σώσωμεν καὶ ζωὴν, καὶ ἐλευθερίαν, καὶ πατρίδα. Ἐν ᾧ
καὶ τὰ φωτισμένα ἔθνη τοῦ κόσμου συναγωνίζονται ἤδη
ἀνταγωνίζονται φιλοτίμως, καὶ ἐπενδύονται μετ' ἀ-
γαλλιάσεως τὸ ἀναγεννιάμενον Ἑλληνικὸν κλέος, εἰν αἰ-
σχρὸν νὰ κάθηται ἀναίσθητος ὁ λεγόμενος Ἕλλην, με-
μνησθεὶς χεῖρας, κατὰ τὴν παραῦσαν τῶν ὁμογενῶν κρί-
σιν, μὴ συναγωνιζόμενος εἰς τίποτε με' λόγον
ἢ με' ἔργον, καθ' ὅσον δύναται. Οὔτε ῥώμην σώμα-
τος ἔχω, οὔτε μαχημότητα, ἀλλ' οὐδ' ὑγείαν καὶ μ' ἐ-
χάρισεν ἡ φύσις, οὔτε πλοῦτον ἢ τύχην, ὥστε, νὰ
ἐπιληρώσω τὸ χρέος μου ἀπὸ αὐτῶν. Ὀλίγας γνώσεις
ἔτυχα νὰ μάθω, καὶ αὐταὶ εἶναι τὸ μόνον μου ἀγα-
θὸν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκ τοῦ ὁποίου ἔχω κ' ἐγὼ νὰ συν-
εισφέρω εἰς τὰ παρόντα μικρὰν συνεισφοράν ἀλλὰ καὶ
αὐτὴν δὲν δύναμαι, κατὰ δυστυχίαν, νὰ προσφέρω ἀπ' ἐ-
μαυτοῦ μόνον, χωρὶς τῆς φιλοτίμου συνεργίας τῶν ὁμο-
γενῶν. Ὅθεν ἔρχομαι διὰ τῆς παρίσης ἀγ-

Γελίας νὰ ζητήσω τὴν συνδρομὴν αὐτῶν πρὸς τύπωσιν
τῆς περὶ πολιτειῶν συνόψεως.

Ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς γνωρίζεται ἱκανῶς τοῦ βιβλίου
ἢ ὑπόθεσις· πλὴν στοχάζομαι πρέπον νὰ φανερῶσω
ἐν περιλήψει καὶ περὶ τῆς διαθέσεως, καὶ περὶ τῶν
ἐν αὐτῷ περιεχομένων. — Διαιρεῖται τὸ σύγγραμμα κατὰ
τὴν ὕλην εἰς τμήματα τέσσαρα. Εἰς τὸ πρῶτον γίνε-
ται ἡ διήγησις πῶς, κατὰ τὰ ιστορούμενα, ἤρχισαν
οἱ κοινωνοῦντες ἄνθρωποι νὰ πολιτεύωνται, καὶ πῶς,
καθ' ὅσον ἐτελειοποιῶν τὰς διανοητικὰς αὐτῶν δυνάμεις,
μετεβύβριζον καὶ τὰς πολιτείας ἐπὶ τὸ κρεῖττον. Ἡ δευ-
κρατία τῶν Αἰγυπτίων, τὰ πρῶτα μικροβασίλεια τὰ
κατὰ τὴν Ἑλλάδα, αἱ μετὰ ταῦτα δημοκρατίαι αὐ-
τῆς, ὡς ἡ τῶν Ἀθηναίων καὶ ἡ τῶν Σπαρτιατῶν, ἔπει-
τα ἡ Ῥωμαϊκὴ πολιτεία, ὅλαι ἀλληλοδιαδόχως ἐξ-
ιστορεύμεναι διδάσκουσι τὸν ἀναγνώστην τοὺς νόμους,
τὰ διάφορα πολιτεύματα, καὶ τὴν εἰς τὰ τοιαῦτα προ-
κοπὴν τῶν παλαιῶν ἐθνῶν. Ἐπειτα συνεχιζόμενος ὁ
λόγος πρὸς δῆλωσιν καὶ τῶν μετὰ τὴν καταστροφὴν
τοῦ Ῥωμαϊκοῦ κράτους συμβάντων, διασαφεί πῶς,
ἐκ τῆς βαρβαρότητος καὶ τῆς φευδαλικῆς ἀναρχίας
τοῦ μεσαιῶνος, ἐγεννήθησαν τὰ νέα τῆς Εὐρώπης πο-
λιτεύματα· τίνι τῷ τρόπῳ με' τὴν προκοπὴν τοῦ ἀνθρωπίνου
νόου ἐστερεώθησαν αἱ συνταγματικαὶ βασιλεῖαι· καὶ ὁ-
ποῖαι εἶναι αἱ εἰς τὴν Ἀμερικὴν συστηθεῖσαι ἰσοπο-
λιτεῖαι.

Τὸ δὲ δεύτερον τμήμα διαλαμβάνει περὶ τῆς συν-
τάξεως τῶν πολιτειῶν ἐν γένει· ἐκ πόσων καὶ ὁποίων
σωμάτων πολιτικῶν πρέπει νὰ συστήνωνται, ἢ εἰς πόσα
μέρη πρέπει νὰ ᾔται διηρημένον τὸ κράτος· πῶς νὰ συ-
τάσσωνται ἕκαστον, καὶ ὁποῖα καὶ πόση ἐξουσία αὐ-
τῇ εἰς τὸ καθεν εἶδος τῶν ἀρχόντων, ὥστε νὰ μὴ
κινδυνεύῃ ἡ ἐλευθερία τῶν πολιτῶν ἀπὸ κανενὸς τοῦ αὐ-
τόγνωμον. Ἐν ἐνὶ λόγῳ ἐξετάζεται ἀκριβῶς, πῶς ἡ συν-
ταγματικὴ καὶ κοινοβουλευτικὴ πολιτεία δύναται νὰ συν-
ταχθῇ κατὰ λόγον τῆς ἐκτάσεως τοῦ τόπου καὶ τοῦ
πλήθους τῶν κατοικούντων, ὅσον τὸ δυνατόν ἀρμοδιώτε-
ρα, πρὸς τὴν εὐνομίαν ὅλης τῆς ἐπικρατείας γενικῶς,
καὶ ἐκάστης ἐπαρχίας ἰδίως.

Εἰς δὲ τὸ τρίτον γίνεται λόγος περὶ τῶν συντηρητικῶν
μέσων τῆς πολιτείας. Οἱ νόμοι, ἡ ἀνατροφὴ, ἡ ἀρεσκεία,
τὰ περὶ τὴν ἠθικὴν καὶ κοινωνικὴν κατάστασιν τῶν πολιτῶν
κυρίως ἐξετάζονται, ὁποῖα πρέπει νὰ ᾔται, ὡς τὰ
ἀρμοδιώτερα πρὸς συντήρησιν τῶν καθεστώτων καὶ τέ-
λος ἡ κυβερνήσις, ἣτις γίνεται τοῦ τετάρτου τμήμα-
τος ὑπόθεσις. Ὅσα ἀπαιτῶνται εἰς τὴν ἐσωτερικὴν
καὶ ἐξωτερικὴν οἰκονομίαν τὰ κατὰ τοὺς πολιτικούς ἀρ-
χοντας, κυβερνήτας, δικαστὰς, καὶ ὑπουργοὺς· ὁ διορ-
γανισμὸς αὐτῶν, καὶ τῶν κυβερνητικῶν λειτουργειῶν,
καὶ τὸ ἔργον ἐκάστου λειτουργοῦ· ἡ σύνταξις τοῦ στρα-
τιωτικοῦ, καὶ ἡ ἐξέυρεσις τῶν λοιπῶν ἀναγκαίων πρὸς
ὑπεράσπισιν τῆς πατρίδος· τὰ πρὸς αὐξήσιν τοῦ ἐ-
θνικοῦ πλοῦτος συντείνοντα, καὶ τὰ περὶ τῶν ἐσόδων
καὶ ἐξόδων τῆς πολιτείας· ὅλα ἐν ἐνὶ λόγῳ τὰ κατὰ
τὴν κυβερνήσιν διασαφύνται ἀκριβῶς, καθ' ὅσον τὸ

συνωπτικόν τοῦ συγγράμματος συγχωρεῖ· καὶ τελευ-
ταῖον εἰς τὸν ἐπίλογον ἐξετάζεται καὶ τὸ εἶδος τῆς
πολιτείας τὸ συμφερότερον εἰς τὴν ἀναγεννωμένην Ἑλλάδα.
Ταυτὴ εἶναι ἡ περίληψις καὶ ἡ διάθεσις τοῦ συγ-
γράμματος, περὶ τοῦ ὁποῖου πλείοτε νὰ εἴπω,
τῆς παρούσης ἀγγελίας τὰ ὅρια δὲν μὲ συγχωρεῖσιν.
Ἡθέλησα νὰ συνάψω εἰς ἑνὸς ἀποδιδέξουσιν τὴν σύν-
ταξιν τῶν πολιτειῶν, καὶ τὴν εὐνομον καὶ ἀσφαλῆ
τῶν ἀνθρώπων κυβένησιν, ἐπ' ἀγαθῇ τῆς, σὺν Θεῷ,
ἀναζώσης Ἑλλάδος, καὶ χάριν τῶν καταγινομένων εἰς
τὴν κυβένησιν αὐτῆς· ἐκείνων μάλιστα, ὅσοι δὲν δύ-
ναι εἰς πολυειδῆ ἀλλόγλωσσα βιβλία νὰ μάθωσι
τὰ δέοντα. Δὲν λέγω τίποτε περὶ τῆς ὠφελείας τοῦ
συγγράμματος εἰς τὴν παρούσαν μας κατάστασιν· δὲν
ἔχομεν χρεῖαν μόνον τοῦ πῶς νὰ ἐλευθερωθῶμεν, ἀλλὰ
καὶ τοῦ πῶς νὰ πολιτευθῶμεν, διὰ νὰ συντηρήσωμεν
τὴν μετὰ τοσούτων πόνων ἀνακτηθεῖσαν ἐλευθερίαν, καὶ
νὰ εὐτυχήσωμεν, ὡς τὰ πεπαιδευμένα ἔθνη, φῶτιζό-
μενοι καὶ εὐνομούμενοι. Δὲν ἔχομεν δὲ κἀνὲν σύγ-
γραμμα τὴν σήμερον διαλαβάνον περὶ τῶν τοιούτων
οὐδ' ἄλλα ἔχουσι· ὡς ἀναγνώστωσιν οἱ κατὰ τὴν Ἑλλάδα,
εἰμὴ ὅσα ὁ ἀναγεννητὴς τῶν Ἑλλήνων σοφός μας γέρων
Κ. ἔγραψεν εἰς τὰ προλεγόμενα τῶν ὁποίων ἐξέδωκε
προγονικῶν συγγραμμάτων, μετὰ τὴν ἀνάστασιν τῆς
Ἑλλάδος. Τὸ παράδειγμα τοῦ σοφοῦ ἀνδρὸς τούτου
μιμούμενος, καὶ ὑπ' αὐτοῦ παρακινηθεὶς εἰς τὸ νὰ
ἐκδώσω τὸ σύγγραμμά, ἐπέισθην νὰ ἐπιχειρηθῇ τὴν
δημοσίευσιν, ἀγωνισθεὶς τὸ κατὰ δύναμιν, διὰ νὰ κοι-
νωποιήσω εἰς τὸ Πανελλήνιον πολλὰ τῶν ὅσων ἡ τῶν
παλαιῶν καὶ νεωτέρων πείρα ἀπέδειξεν ἀναγκαιότατα
εἰς τὸν πολιτισμὸν καὶ τὴν εὐνομίαν τῶν ἐν κοινωνίᾳ
ζώντων ἀνθρώπων.

Ἡ ἔλλειψις τῆς ἀναγκαίας χρηματικῆς δαπάνης
ἐμπόδιζε ἕως τὴν σήμερον τοῦ συγγράμματος τὴν τύ-
πωσιν. Τὸ βιβλίον θέλει τυπωθῇ κατὰ πάντα ὁμοί-
ωτον μὲ τὰ ὑπὸ τοῦ σοφοῦ μας γέροντος ἐκδοθέντα Πο-
λιτικά τοῦ Ἀριστοτέλους· καὶ περιέχει, νομίζω, ὁμοῦ
μὲ τὸν πίνακα τῶν λέξεων, ὑπὲρ τὰς πεντακοσίας
σελίδας τοῦλάχιστον. Κἀγ' ἀρχὰς ἐστοχάσθην νὰ
ζητήσω διὰ τῆς συνδρομῆς μόνην ὑπογραφήν ὀνομάτων,
ἀλλ' ἡ παντελὴς χρηματικὴ ἀπορία μ' ἀναγκάζει σή-
μερον νὰ ζητήσω καὶ τὴν προπωλησὴν τῆς τιμῆς
ἀπὸ τῶν φιλοτίμων συνδρομητῶν· οὐδ' εἶναι δυνατόν
ν' ἀρχίσω τὴν τύπωσιν τοῦ βιβλίου, πρὶν νὰ συνα-
χθῶσι, ἐκ τῆς πανταχόθεν συνδρομῆς, τὰ ἱκανὰ διὰ
τὸ ἐκδοῦν χρήματα, εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἐν Τεργέστη
Κυρίων Ζανῆ Βλαστῆ καὶ Ἰακώβου Ρῶτα, καὶ τοῦ
ἐν Λιδόρῳ Φραγκούλη· Ροδοκανάκη, πεμπόμενα εἰς
αὐτοὺς ὑπὸ τῶν κατὰ τὰς λοιπὰς πόλεις ἐπιμελη-
τῶν, εἰς τοὺς ὁποίους ἔχουν νὰ πληρώσωσιν οἱ συν-
δρομηταί. Οἱ δὲ ἀναδεχθέντες τὴν ἐπιμέλειαν ταύτην,
γνωστῇ διὰ τὴν φιλογενεῖάν των ἀνδρες, ἔχουσιν ἱκανὴν
ἐμπειρίαν, ὥστε καθεὶς τῶν συνδρομητῶν νὰ ἐμπιστευ-

θῇ ἀφόδως εἰς αὐτοὺς τὸ ἀργύριόν του, ἕως εἰς παρὰ
τῶν αὐτῶν νὰ λάβῃ καὶ τὸ βιβλίον.

Τὰ ὀνόματα τῶν συνδρομητῶν θέλουν τυπωθῇ εἰς τὸ
τέλος τοῦ τόμου. Ἡ δὲ τιμὴ τοῦ βιβλίου ἀδέταν προσ-
διορίζεται, διὰ τοὺς κατὰ τὴν Ἑλλάδα συνδρομητὰς,
δύο τάλληρα δίστυλα· διὰ δὲ τοὺς κατὰ τὴν Εὐρώ-
πην, δέκα φράγκα διὰ τοὺς ἐν Γαλλίᾳ, καὶ δέκα
ἡμισυ διὰ τοὺς ἔξω αὐτῆς. Ἡ τύπωσις ἀρχίζεται
εὐθὺς ἀφ' οὗ ἐμῶσι τὰ ἐκ τῆς συνδρομῆς χρήματα
εἰς τὰς χεῖρας τῶν ὁποίων ἀνέφερα ἀνωτέρω Κυρίων
Ζ. Βλαστῆ καὶ Ἰ. Ρῶτα ἐν Τεργέστη, καὶ τοῦ ἐν
Λιδόρῳ Φρ. Ροδοκανάκη.

Ἐρρώσθε ἀδελφοὶ Ἕλληνες ὁμονοοῦντες.

Οἱ κατὰ τὰς ἐξῆς πόλεις ἐπιστάταις τῆς συνδρομῆς
εἶναι οἱ Κύριοι:

- Ἐν Ναυπλίῳ
- Ἐν Ἱδρᾷ
- Ἐν Κερκύρᾳ ὁ εἰς τὴν Ἀκαδ. Διδ. Κ. Ἀσώπιος
καὶ ὁ χρ. ἔμπροσθεν Κωνστ. Γεροστάθης.
- Ἐν Κεφαλληνίᾳ ὁ Γερᾶτιμος Λεῖδωδης καὶ ὁ Ἰεφ.
Διδ. Ν. Βάμβας.
- Ἐν Ζακύνθῳ
- Ἐν Λιδόρῳ Φραγκούλης· Ροδοκανάκης· καὶ ἐν Πίσρ.
ὁ Παν. πρῶτον Οὐγγροβλ. Ἰγνάτιος.
- Ἐν Ὀδησσῷ Σπ. Κωνσταντᾶς.
- Ἐν Τεργέστη Ἰ. Ρῶτας καὶ Ζ. Βλαστός.
- Ἐν Βιέννῃ οἱ ἀδελφοὶ Ράλλη.
- Ἐν Βενετίᾳ
- Ἐν Μασσαλίᾳ Ροδοκανάκης καὶ Τσίσι.
- Ἐν Παρισίοις ὁ σεβασμιὸς μας γέρων Κ. καὶ
ὁ Φ. Φουρναράκης.
- Ἐν Λόνδρᾳ Φραγκιάδης.
- Ἐν Μομπελιέρῳ τὴν 15 Ὀκτωβ. ἀποκτ.
- Ἰ. Κ.

Μόλις ὄχι πρὸ πολλοῦ ἐλάβομεν τὴν ἀγγελίαν
ταύτην, καὶ κρίνοντες τὸ περὶ αὐτοῦ ὁ λόγος σύγγραμ-
μα ἀναγκαῖον καὶ χρήσιμον, σπεύδομεν νὰ τὴν κα-
νοποιήσωμεν καὶ διὰ τῆς ἡμετέρας Ἐφημερίδος, καὶ
λαμβάνομεν τὸ θάρρος νὰ προτρέψωμεν τοὺς ὁμογενεῖς
εἰς συνδρομὴν.

Ὁ Συντάκτης.